

Escrivint la història de Banyoles

La història de les ciutats presenta sempre «episodis clau». Per a Banyoles, la celebració de les Olimpíades com a subseu olímpica l'any 1992 en va ser un d'evident. Va ser l'excusa per a la gran transformació de la nostra ciutat, amb l'aportació d'importants infraestructures esportives i d'habitatge i un desenvolupament urbanístic del que en gaudim cada dia la gent de Banyoles. Així ens ho recordava la magnífica exposició a la Fundació Lluís Coromina, «Banyoles a la llum dels Jocs Olímpics '92», aquest passat estiu.

Aquell transcendental impuls de la ciutat s'assentava en les possibilitats del Pla General d'Ordenació Urbana de 1983. D'aleshores ençà la ciutat ha anat creixent –ara ja som prop de 20.000 habitants, un 48% més que l'any 1992– i han emergit noves realitats socials, culturals i econòmiques que han determinat l'impuls de nous equipaments, àmbits residencials, sectors industrials, plans especials al nucli antic o de preservació del patrimoni, l'atenció als entorns de l'estany, etc. Avui a Banyoles gaudim d'una envejable ciutat de l'aigua i, per posar dos exemples, d'una gran oferta d'equipaments esportius i més d'una desena de centres culturals. La trama urbana inclou espais emblemàtics a la ciutat com el passeig Mossèn Constants, la plaça de les Rodes, la plaça Major i el passeig de la Muralla, el passeig dels Jocs Olímpics... Però hem de seguir avançant.

El sota Monestir, el passeig Darder i la Font Pudosa, l'antic solar previst per a l'hotel de 5 estrelles, són algunes de les actuacions –algunes d'alt interès estratègic per a la ciutat– que malauradament no s'han dut a terme.

L'actual planejament, per bé que ens ha permès teixir el territori i consolidar una estructura urbana de qualitat, ha esgotat les seves possibilitats i necessita un nou relleu, un nou marc urbanístic a partir del qual la ciutat de Banyoles consolidi el seu desenvolupament per als propers anys. En aquest punt és on som ara.

El 25è aniversari de la cita olímpica em va fer recuperar la lectura del llibre Banyoles a l'Ombra del 2000, amb textos de Joan Solana, Joan Nogué, Jaume Boix i Jeroni Moner, entre d'altres. En l'apartat arquitectònic i urbanístic hi va col·laborar l'enyorat Josep Riera (1950-2008), arquitecte i activista cultural. En un text escrit fa més de 15 anys trobem consideracions del fet urbà que, al meu entendre, mantenen tota la seva vigència i són inspiradors per a aquest nou planejament urbanístic que necessita Banyoles. El text ja apuntava a la necessitat d'un nou Pla General del segle XXI: un pla general ambiciós, on projectar i planificar el futur amb mires més amples. Un Pla que anés més enllà del mateix planejament urbanístic, per inserir-se en un autèntic Pla de Ciutat.

Sota el títol d'El Pla General. Eina Clau, escrivia en Josep: «La ciutat de Banyoles només podrà mantenir la seva identitat davant la pressió de les ciutats de l'entorn, amb una clara i decidida aposta per la qualitat de vida. I, en urbanisme, qualitat de vida és apostar per l'espai públic, és ésser ambiciosos en els equipaments, és ésser respectuosos amb la natura, és sobreposar els interessos de la col·lectivitat a l'especulació, és en definitiva apostar per una ciutat més habitable.» (pàg. 55).

L'any 2018 tornem doncs a situar-nos en un «episodi clau» per a Banyoles. I hi hem d'estar tots a l'alçada per garantir que la nostra ciutat s'asseguri el millor escenari de futur possible. El nou Pla General, engegat des de fa uns anys i actualment en fase de redacció, serà l'eina que permetrà desencallar i donar sortida a les assignatures pendents de la nostra ciutat i anticipar les necessitats futures. I ho haurà de fer interpretant bé el tomb social d'un segle XXI més participatiu i cooperatiu i sobretot partint del punt de vista i les necessitats de les persones, vertaderes destinatàries de l'urbanisme en benefici de la qualitat de vida de tota la població.

Un pla general que ha de marcar, d'una manera ambiciosa, les directrius que determinaran com serà el futur de la nostra ciutat, com serà la ciutat que deixarem als nostres fills i als nostres nets. Una ciutat que, com deia sovint en Josep, haurà d'entendre la convivència ciutadana tot apostant per una col·lectivitat més informada, més sana, més integradora, més tolerant, més lliure, més feliç...

Vivim un moment important i engrescador on cal fixar la mirada a un horitzó llunyà i comú. On tothom estem interpel·lats a treballar plegats, amb «altura de mires», on cal deixar els posicionaments estratègics electorals i

remar junts per a un objectiu comú: la nostra ciutat. Un repte col·lectiu que es va aconseguir fa 25 anys, amb la Banyoles subseu Olímpica. Avui el repte segueix girant entorn al futur de la nostra estimada ciutat. Però té un nom clau: Pla General. Definitivament, un nou episodi clau.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/04/09/escrivint-historia-banyoles/906202.html?utm_source=rss